

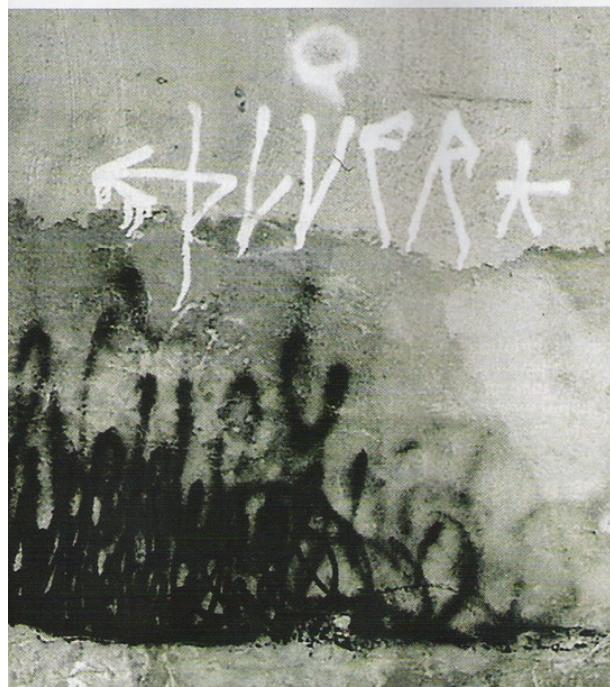
STREET ART

BLUER

připraveno v kolaboraci s

Produkce: Ondřej Gaváldá

Na začiatku bolo meno. Tým menom bol Brueľ, bolo to asi v roku 1996. Začal som písat prvé graffiti - tagy, kresliť skeče, pokúšať sa namaľovať pieces. Bolo to v období, keď graffiti kultúra na Slovensku bola v ranom období v porovnaní zo západným svetom. Brueľ sa medzičasom mení na BLUERA.

Odtedy prešlo niekoľko rokov a graffiti na Slovensku sa stali akceptovanou súčasťou svetovej graffiti kultúry. Rovnako aj môj osobný vzťah, chápanie a samozrejme tvorba prešli za ten čas rôznymi etapami. Od klasického graffiti obmedzeného na písmena a tvary (a všetko, čo k tomu patrí - tagy, bombing, trains, pieces, pocit sebarealizácie, prebdené noci a mladícka rebélia), som sa prepracoval k experimentovaniu. Graffiti som začal chápať iného uhlu, a vnímať ich komplexejšie. Minulost ostala po-

stupne minulosťou, aj keď navždy vrytou do osobnosti. Čoraz viac som uvažoval nad zmyslom a obsahom. Nad tým, čo vlastné sú graffiti a čo pre mňa znamenajú. Pochopil som, že graffiti vo svojej podstate nie sú ničím iným ako od nepamäti neustálym pocitom zanechat po sebe stopu a tým aj odkaz. Označiť a tým do istej miery privlastniť si. Frustrujúca džungľa ľudskej spoločnosti, mestského priestoru a jednotlivca v nej priam nútí človeka povedať svoje SOM TU. Časom som pochopil, že graffiti sú vlastne reklamou (násilnou reklamou a tým nie veľmi odlišnou od reklamy klasickej, ktorá na nás agresívne útočí odvšadial), reklamou mena a tým aj seba samého. Výstižným, priam pudovým vyhlásením ľudskej existencie. A práve to sa pre mňa stalo akýmsi východiskom. Sprej, štětec či fixa je len nástroj, prostredníctvom ktorého myšlien-

ka dostane formu. Je jedno, či je to čmáranica, panel na vlaku, kaligrafický znak, bombing v ulici, prepracovaný piece, logo či samolepka. To všetko je súčasťou jednotného celku. Postupne som svoje graffiti pretransformoval do akejsi ikonografickej hry založenej na symboloch a asociáciach. Z BLUERA sa stáva modré-R, (hra s významom a tým aj s formou), neskôr len tieň či silueta tváre ako symbol stotožnenia sa človeka s tvorbou. Grafický symbol „umelca“, anonymného umelca a tým seba samého. Neustále sa snažím svoje práce konfrontovať zo svetom reklamy, umenia, svetom, ktorý ma oblopuje, ale aj čerpáť vplyvy z klasického graffiti. Rovnako sa nebráni hľadaniu nových form a výrazových prostriedkov ako aj prostredí pre tvorbu. Čo bude ďalej, zatiaľ netuším... Na záver môžem dodat len to, že moje graffiti sú REKLAMA, reklama EGA.